

ΜΥΗΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἡ μύηση πάντοτε ἦταν ὀργανικὸ στοιχεῖο τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς ἀτομικῆς ζωῆς. Ἡ ἐνότητα μῦθος - γλώσσα θρίσκεται σὲ ἀμέση σχέση μ' αὐτήν, παραλλαγμένη στὰ στάδια καὶ στὶς μορφές τοῦ πολιτισμοῦ. Στούς «πρωτόγονους» λαοὺς ὅμως ἔχουμε τὴ δυνατότητα τῆς πιὸ καθαρῆς καὶ σίγουρης μελέτης. Τὰ παρακάτω μικρὰ τραγούδια προέρχονται ἀπὸ μυητικὲς ἐμπειρίες τῆς ἐταιρίας «μιντὲ γου-ἴγουν», μυητικῆς σαμανιστικῆς ἀδελφότητος στουὺς Ἰνδιάνους Τσιπέγους. Ὅπως σ' ὅλα τ' ἀνάλογα κείμενα, ἡ γλώσσα εἶναι δίσσημη, ὥστε οἱ ἔξωθεν τῆς ἐταιρίας νὰ καταλαβαίνουν ἄλλα ἀπ' ὅσα πράγματι λέγονται. Τὰ τραγούδια αὐτὰ παριστάνονταν γραφικὰ στὶς θάρκες ἀπὸ σημῦδα (γραφικὴ ποίηση, μορφή τόσο ἐγγενὴς στὴ γραφή καὶ στὴ γραπτὴ γλώσσα!). Στὸ 14 ἐννοοῦνται οἱ διακοπὲς στὴ μυητικὴ ἱεροτελεστία.

* * *

- 1.—Τί! ζωὴ μου, δέντρο μου μονάχο! — γύρο σου χορεύουμε
- 2.—'Ολόγουρα στὸν κύκλο τ' οὐρανοῦ ἀκούω τὴ φωνὴ τοῦ Πνεύματος.
- 3.—Περπατῶ πάνω στὸ μισὸ τ' οὐρανοῦ.
- 4.—Εἶμαι ἡ κουρούνα — εἶμαι ἡ κουρούνα — τὸ δέρμα τῆς κορμὶ μου.
- 5.—'Ἐχω τὸ γιαιτρικὸ μὲς στὴν καρδιά μου.
- 6.—Τὸ πνεῦμα ἀπόθεσε χάμω γιαιτρικό· ἄς τὸ πάρουμε.
- 7.—Εἶμαι γερὸς σὰν τὴν ἀρκούδα.
- 8.—Ναί, εἶναι πολὺ τὸ γιαιτρικὸ ποὺ πρέπει νὰ ζητήσεις μὲ κραυγές.
- 9.—Βγαίνει ἕνας ἦχος ἀπὸ τὸ θεραπευτικὸ μου σάκκο.
- 10.—'Αληθινὰ ὁ οὐρανὸς καθαρίζει ὅταν τὸ τύμπανό μου μιντὲ

μον' πρέπει νὰ 'μαι σ' ἐρημιά, σ' ἕνα μαρμαροδοῦνι,
νὰ κοιτομαι τ' ἀπάστομα, νὰ χύνω μαῦρα δάκρυα,
νὰ γένω λίμνη καὶ γυαλί, νὰ γένω κοῦα βρύση,
νὰ 'σχονται—ν—οἱ Κομποτιανές, νὰ πλένουν,
νὰ λευκαίνουν, νὰ λευκαίνουν,
νὰ πλένουν τὰ ποδάκια τους, τὸν ἄσπρο τὸ λαμό τους.

ἡχεῖ
γιὰ μένα.
'Αληθινὰ
τὰ νερὰ εἶναι λεῖα
ὅταν τὸ τύμπανό μου μιντὲ
ἡχεῖ
γιὰ μένα.

- 11.—Καθὼς ψάχνουν στὸ λιβάδι τὰ μάτια μου, νιώθω τὸ καλοκαίρι μὲς στὴν ἀνοιξη.
- 12.—'Ο ἦχος σβήνει πέρα.
Εἶναι ἀπὸ πέντε ἤχους.
'Ελευθερία.
'Ο ἦχος σβήνει πέρα.
Εἶναι ἀπὸ πέντε ἤχους.
- 13.—'Ωραία θ' ἀντηχήσει ὁ οὐρανὸς σὰν θά 'ρχομαι μὲ θόρυβο.
- 14.—'Όποτε πάψω, ὁ θόρυβος τοῦ χωριοῦ.
- 15.—Πλανιέμαι μὲ λύπη γιὰ μένα, ἐνῶ μὲ παίρνει ὁ ἄνεμος μὲσα στὸν οὐρανό.
- 16.—Ζάχαρη σφενδάμου, μονάχα αὐτὸ μὲ χορταίνει.
- 17.—'Η μουσικὴ μου ἀγγίζει τὸν οὐρανό.
- 18.—'Ο ἄνεμος μονάχα αὐτὸν φοβάμαι.

Μετάφρ. ΣΩΚΡ. ΣΚΑΡΤΣΗΣ

